antiqua consuetudie. hic error tanqȝ lex
custoditus est. ⁊ tyrãnoꝝ impio coleban-
tur figmenta. Et hos q̊s in palam hoïes
honorare nõ poterãt ꝓpter h̃ q longe es-
sent: a longinq̊ figura eoꝝ allata euiden-
tem imaginẽ regꝭ. quẽ honorare volebãt
fecerunt: vt illum q̊ aberat tanqȝ p̃ñtem
colerent sua sollicitudine. Prouexit aũt
ad hoꝝ culturã ⁊ hos q̊ ignorabant. ar-
tificis eximia diligentia. Ille enim volens
plus placere illi q̊ se assumpsit. elaborauit
arte sua vt similitudinem in melius figu-
raret. Multitudo aũt hominũ abducta
ꝑ speciem opis: eum qui añ temp⁹ tanqȝ
homo honoratus fuerat nunc deum esti-
mauerunt. Et h̃ fuit vitę humanę dece-
ptio qm̃ aut affectui aut regibꝫ deseruien-
tes hoïes. incõicabile nomẽ lapidibus et
ignis imposuerunt. Et non suffecerat er-
rasse eos circa dei sciam: s̃ ⁊ in magno vi-
uentes inscię bello: tot et tam magna ma-
la pacẽ appellant. Aut enim filios suos
sacrificantes. aut obscura sacrificia faciẽ-
tes aut insanie plenas vigilias habentes
neqȝ vitam neqȝ nuptias mundas iã cu-
stodiunt: s̃ et alius alium ꝑ inuidiã occi-
dit. aut adulterans contristat. ⁊ oĩa cõ-
mixta sunt. sanguis. homicidiũ. furtũ ⁊
fictio. corruptio ⁊ infidelitas. turbatio et
periuriũ: tumultus. bonoꝝ dei immemo-
ratio. aĩaꝝ inq̊natio. natiuitatꝭ immuta-
tio. nuptiarum inconstantia inordinatio
mœchię ⁊ impudicitię. Infãdoꝝ enĩ ido-
loꝝ cultura oĩs mali causa ẽ. ⁊ inicium et
finis. Aut enĩ dum lętant̃ insaniunt. aut
certe vaticinant̃ falsa: aut viuũt iniuste:
aut ꝑiurant cito. Dum enĩ confidunt in
idolis q̃ sunt sine aĩa male iurantes noce-
ri se non sperant. Utraqȝ g̊ illis eueniẽt
digne: qm̃ male senserunt de deo atten-
dentes idolis. ⁊ iurauerunt iniuste ĩ ido-
lo contemnentes iusticiam. Non enĩ iu-
rantium est virtus: s̃ peccantiũ pęna per-
ambulat semꝑ in iustoꝝ p̃uaricationem.

XV

Tu autem deus nr̃. sua-
uis ⁊ verus es: patiens et ĩ mĩa
disponens oĩa. Etenim si pecca-
uerim⁹ tui sum⁹. scientes magnitudinem
tuam. ⁊ si non peccauerim⁹: scim⁹ quoniã
apud te sum⁹ computati. Nosse enim te
consummata iusticia ẽ. ⁊ scire iusticiam et
ꝟtutẽ tuã. radix est immortalitatꝭ. Nõ
enĩ in errorẽ induxit nos hoĩuȝ male artꝭ
excogitatio nec vmbra picturę. labor sine
fructu. effigies sculpta ꝑ varios colores.
cuius aspectus dat insensato concupiscẽ-
tiam. ⁊ diligit mortuę imaginis effigiem
sine aĩa. Malorum amatores digni sunt
morte: q̊ spem habent in talibꝫ. ⁊ q̊ faciũt
illos. et q̊ diligunt. ⁊ q̊ colunt. Sed ⁊ fi-
gulus mollẽ terrã p̃mens laboriose fin-
git ad vsus nr̃os vnumquodqȝ vas. ⁊ d̃
eodem luto fingit q̃ munda sunt in vsũ
vasa. ⁊ similiter q̃ his sunt ꝯtraria. Ho-
rum autem vasoꝝ q̊s sit vsus. iudex ẽ fi-
gulus. Et cum labore vano deũ fingit de
eodem luto. ille q̊ pauloante de terra fa-
ctus fuerat. ⁊ post pusillum reducit se vn-
de acceptus est. repetitus animę debitũ
quam habebat. Sed cura est illi non q̊
laboraturus est: nec qm̃ breuis illi vita ẽ:
sed concertat̃ aurificibꝫ ⁊ argentarijs: s̃
et ęrarios imitat̃. ⁊ gloriã p̃fert: qm̃ res
superuacuas fingit. Cinis est enim cor ei⁹
et terra superuacua spes illius. et luto vi-
lior vita eius: quoniam ignorauit qui se
finxit. et qui inspirauit illi animam q̃ ope-
ratur. ⁊ qui insufflauit ei spiritum vitalẽ.
Sed et estimauerunt lusum esse vitã no-
stram. et conuersationem vitę compositã
ad lucrũ et oportere vndecunqȝ etiam ex
malo acquirere. Hic enim scit se suꝑ om-
nes delinquere: qui ex terrę materia fragi-
lia vasa et sculptilia fingit. Oẽs enim in-
sipientes ⁊ infęlices supra moduȝ aĩę suę
suꝑbi sunt inimici ꝑplĩ tui. ⁊ imperantes
illi: qm̃ omnia idola nationum deos esti-
mauerũt quibꝫ neqȝ oculoꝝ visus est ad
videndũ: neqȝ nares ad ꝑcipiendũ spm̃.
neqȝ aures ad audiendũ: neqȝ digiti ma-
nuum ad tractandũ: s̃ ⁊ pedes eoꝝ pigri
ad ambulandũ. Hõ. n. fec̃ illos. ⁊ q̊ spm̃
mutuatus est: is finxit illos. Nemo enim
sibi similẽ hõ poterit deũ fingẽ. Cũ. n. sit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0557
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG